

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja

Druk nr 1565
Warszawa, 9 grudnia 1999 r.

Prezes Rady Ministrów
RM 10-169-99

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

– o zmianie ustawy - **Kodeks pracy.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy - Kodeks pracy.

Art. 1.

W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 129 otrzymuje brzmienie:

„Art. 129. § 1. Czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 42 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym nie przekraczającym 3 miesięcy, z zastrzeżeniem przepisów art. 129¹ § 1, art. 129⁴ i art. 132 § 2 i 4.

§ 2. Praca odbywa się przez pięć dni w tygodniu.”;

2) w art. 129¹ § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przy wprowadzaniu rozkładów czasu pracy, o którym mowa w art. 129 § 1, uwzględnia się 52 dodatkowe dni wolne od pracy w roku kalendarzowym. Przy wprowadzaniu dodatkowych dni wolnych od pracy, dobowy wymiar czasu pracy może być podwyższony, nie więcej niż do 10 godzin, w celu zachowania

tygodniowej normy czasu pracy, o której mowa w art. 129; taka praca nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.”;

- 3) skreśla się art. 129²;
- 4) w art. 129³ w § 1 i 2 skreśla się wyrazy „i w art. 129²”;
- 5) w art. 129⁵ skreśla się wyrazy „129² i”;
- 6) w art. 129⁷ skreśla się wyrazy „i w art. 129²” oraz wyraz „129²”;
- 7) w art. 154 w § 3 skreśla się wyrazy „i art. 129²”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Projektowana ustawa wprowadza pięciodniowy tydzień pracy przez podwyższenie do 52 liczby dodatkowych dni wolnych od pracy w ciągu roku kalendarzowego, przy zachowaniu dotychczasowej 42 godzinnej tygodniowej normy czasu pracy.

Zmiany w przepisach Kodeksu pracy o czasie pracy, których celem byłoby skrócenie tygodnia pracy do pięciu dni, stanowiły przedmiot uzgodnień międzyresortowych i trwających od września 1998 r. konsultacji z partnerami społecznymi, nie budząc sprzeciwu uczestników tych uzgodnień i konsultacji.

Projekt realizuje zobowiązanie umowy koalicyjnej AWS-UW w zakresie skrócenia tygodnia pracy do pięciu dni.

Projektowana ustawa nie stwarza barier do prowadzenia dalszych prac legislacyjnych w zakresie czasu pracy, zmierzających do etapowego skracania w przyszłości tygodniowej normy czasu pracy oraz dostosowania tych przepisów do standardów prawa Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa. Natomiast gdy chodzi o skutki społeczno-ekonomiczne, to generalnie trzeba założyć, że wyeliminowanie pracy w szóstym dniu tygodnia, co do zasady, nie powiększy kosztów pracy, a niektórym pracodawcom przyniesie wręcz oszczędności. Wyjątek od tej zasady dotyczy zatrudnionych w systemie trzymianowym. Niewielkie koszty wystąpią też w związku z obowiązywaniem zasady niewliczania dodatkowych dni wolnych od pracy do urlopu, ze względu na zwiększenie liczby tych dni z 39 do 52 w ciągu roku kalendarzowego.

KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

p.o. **SEKRETARZA**

Paweł Samecki

Podsekretarz Stanu

Sekr.Min.PS /

/ 99 /DHP-im

Warszawa, 9. 12. 99

Pan

Aleksander Proksa

Sekretarz Rady Ministrów

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonymi autopoprawkami do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks Pracy (pismo nr RM-10-169-99), uprzejmie informuję, że opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej została wyrażona pismem z dnia 9 grudnia 1999 r. (pismo nr Sekr.Min.PS/3264/99/ DHP- rj).

Proponowane autopoprawki nie zmieniają konkluzji opinii.

W załączeniu przekazuję kopię opinii.

Z poważaniem,

Bamb

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Longin Komołowski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Pracy i Polityki Socjalnej

KOMITET INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

p.o. **SEKRETARZA**

Paweł Samecki

Podsekretarz Stanu

Sekr.Min.PS / 3264 / 99 / DHP-rj

Warszawa, 9 12 99

Pan

Aleksander Proksa

Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez p.o. Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Pawła Sameckiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-169-99), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

1. Projektowana ustawa nowelizuje niektóre postanowienia Działu VI Kodeksu pracy. Zgodnie z projektowanym § 1 art. 129 Kodeksu pracy, czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 42 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie przekraczającym 3 miesięcy, z zastrzeżeniem przepisów art. 129¹, 129⁴ i art. 132 § 2 i 4. Praca odbywa się przez pięć dni w tygodniu (§ 2 art. 129 Kodeksu pracy).
Projektowana ustawa nowelizuje również §1 art. 129¹ Kodeksu pracy, zgodnie z którym przy wprowadzaniu rozkładów czasu pracy, o którym mowa w art. 129 § 1, uwzględnia się 52 dodatkowe dni wolne od pracy w roku kalendarzowym. Przy

wprowadzaniu dodatkowych dni wolnych od pracy dobowy wymiar czasu pracy może być podwyższony, nie więcej niż do 10 godzin, w celu zachowania tygodniowej normy czasu, o której mowa w art. 129; taka praca nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.

- II. W prawie wspólnotowym kwestie czasu pracy reguluje Dyrektywa Rady 93/104/WE z 23 listopada 1993 r. w sprawie pewnych aspektów organizacji pracy (Dz.Urz. WE nr L 307, 13.12.93). Zgodnie z art. 6 ust. 2 w.w. Dyrektywy przeciętny czas pracy w okresie 7-dniowym, w tym pracy w godzinach nadliczbowych, nie powinien przekraczać 48 godzin. Okresie rozliczeniowy w tym wypadku nie powinien przekraczać czterech miesięcy.

Zgodnie z art. 1 Dyrektywy Rady 93/104/WE, postanowień niniejszej dyrektywy nie stosuje się do sektorów działalności związanej z transportem powietrznym, kolejowym, drogowym, morskim, wewnętrznymi drogami wodnymi i transportu jeziorami, rybołówstwa morskiego, innych prac na morzu oraz działalności stażystów lekarskich.

Kwestie związane z czasem pracy kierowców dużych pojazdów pasażerskich oraz pojazdów towarowych o wadze powyżej 3,5 tony reguluje Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 3820/85 z 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji określonych przepisów socjalnych w komunikacji drogowej (Dz.Urz. WE nr L 370, 31.12.85). Rozporządzenie to reguluje bardzo szczegółowo m.in. kwestie związane z czasem pracy kierowców, przerw podczas pracy oraz okresy odpoczynku po pracy. Zgodnie z art. 6 w.w. Rozporządzenia dzienny limit czasu pracy wynosi 9 godzin i może być przedłużony dwa razy w tygodniu do 10 godzin, w ramach dwutygodniowego limitu czasu pracy, wynoszącego maksymalnie 90 godzin. Zgodnie z art. 7 po 4,5 godziny pracy, kierowca musi mieć 45 minut przerwy; wyjątek: po 4 godzinach pracy przerwa 30 minutowa dopuszczalna jest ze względu na konieczność zachowania regularności komunikacji miejskiej. Zgodnie z art. 8 w.w. rozporządzenia, w ciągu 24 godzin kierowca musi mieć 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku; wyjątki: w ciągu 24 godzin 9 godzin odpoczynku, jednakże nie częściej niż trzy razy w tygodniu

z rekompensatą w następnym tygodniu; odpoczynek można maksymalnie skrócić do 8 godzin, jednakże należy następnie zwiększyć przerwę do 12 godzin.

III. **Projektowana nowelizacja Kodeksu pracy jest częściowo zgodna z postanowieniami Dyrektywy Rady 93/104/WE.**

Dla pełnej zgodności projektowanej regulacji konieczne jest wprowadzenie postanowień art. 6 ust. 2 w.w. Dyrektywy, tj.: przeciętny czas pracy w okresie 7-dniowym, w tym pracy w godzinach nadliczbowych, nie powinien przekraczać 48 godzin.

Konieczne jest także znowelizowanie art. 129^d Kodeksu pracy, który odmiennie reguluje czas pracy kierowców w transporcie samochodowym i w komunikacji samochodowej, niż czyni to Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 3820/85 z 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji określonych przepisów socjalnych w komunikacji drogowej.

IV. **W konkluzji stwierdzam, iż projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, z zastrzeżeniem uwag poczynionych w pkt. III opinii, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem.

Do uprzejmej wiadomości:

Pani Grażyna Gęsicka
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 14 grudnia 1999 r.

Cena - 0,48 zł + 22% VAT

